

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – III. ÉVFOLYAM – 1. SZÁM, 2010. JAN. 3.

Szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Most az ádventi időszakban mindenütt halljuk ragozni a szeretet, békesség szavakat, hangsúlyozódik az adakozás különböző jótékonyági célra, és általában arra vannak felszólítva az emberek, hogy legalább karácsonykor legyenek kedvesek egymáshoz. De valóban szegény emberek lennénk, ha csak karácsony idejére szűkülne le ez a „szeretetprogram“, ezért Jézus egész életprogrammá

elbeszélgessünk. Az egyik gyülekezeti tag szép következtetést vont le az igehirdetésből, mondván: „*Hát ez mind szép és jó, amit hallgattunk, de végül is mi értelmesebb hallgatni, ha Isten a világon megengedi azt a sok nyomorúságot, a pici ártatlan afrikai gyermekek éhezését, a sok igazságtalanságot. És miért nem lép közbe?*” Sokszor találkozunk ilyen kérdéssel. Válaszolni megint csak kérdéssel lehet. Vajon Istennek kell közbe lépnie? Nem megmondta nekünk a Törvény által világosan, mit kell NEKÜNK

*Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek,
ti is ugyanazt cselekedjétek velük, mert ez a törvény, és ezt tanítják a próféták.*

Mt 7,12

rendeli nekünk a szeretetet. Szomorú, hogy erre is Jézustól kell, hogy receptet kapjunk, ami az elhangzott Igében szól: „*Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük.*” (Mt 7,12)

I. A TAPASZTALAT A VILÁGBAN

Mivel a karácsony globális ünnep, azt hihetnénk, a szeretet értékét az emberek globálisan elismerik, és aszerint viselkednek. Amint az számotokra, kedves Testvéreim ismeretes, második ádventi vasárnapon Pilsenben tartottuk meg az istentiszteletet. Azt követően pedig jutott néhány pillanat, hogy az ottaniakkal

tennünk, hogy ne legyen igazságtalanság, ne legyenek éhezõ gyermekek és ne legyenek háborúk? Kedves Testvéreim, a világot nem tudjuk megváltoztatni, de hozzájárulhatunk annak megváltoztatásához, ha MAGUNKNÁL kezdjük. Más kezdet nem is létezik. Mert ha magunknál kezdünk, akkor elõször magunk változunk meg, azután pedig nagy esélye van annak, hogy a szûk környezetünk is megváltozik, vagy legalább befolyásolódik általunk. Már ez is nagy siker lenne. Ezért Jézus nem is azt mondja: változtassátok meg az államtörvényeket, hanem azt, hogy a változás egyetlen törvényben van, az isteni Törvény õsz-

szefoglalásában: „*Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük.*” (Mt 7,12) Talán nincs alkalmasabb idő belekapaszkodni ebbe a felszólításba, mint éppen ádvent és karácsony idején, amikor az Isten hozzánk jött szeretetét ünnepeljük.

II. JÉZUS PÉLDÁJA

Hol kezdjük? Talán ott, hogy elgondolkodunk azon, milyen gondolatot is tartalmaz Jézus törvénye. Azt mondják, hogy ez a gondolat nem Jézusé. Hogy már régen, kb. 600 évvel öelőtte a kínai Lao-ce kimondta azt. Csakhogy van némi különbség. Lao így fogalmazta meg: „*Amit nem szeretnétek, hogy veletek tegyenek, ti sem tegyétek másoknak.*” Lao itt a magunk személye védelmére és a passzivitásra teszi a hangsúlyt. Jézus tovább megy és nehezebbé teszi: nem a magunk védelmére fekteti hangsúlyt, hanem egyenesen a másik ember boldogságának keresésére. Ebben legyünk aktívak. Tehát Lao azt mondja: legyünk passzívak a rossz cselekvésére, míg Jézus azt mondja, legyünk aktívak a jónak cselekvésére. Hol kezdődik ez az aktivitás? Ne máshoz forduljunk, csakis a legjobb példához, az Úr Jézushoz. Amint olvastuk: felkelt a vacsorától és elkezdte A TANÍTVÁNYOK LÁBÁT MOSNI. „*A szeretet kezdete az alázat, a lehajolás a másikhöz és a másik előtt, a másik többre tartása.*” Amint Pál apostol mondja: „*...alázattal különbnek tartásotok egymást magatoknál.*” (Fil 2,3) Ez ugye borzasztó nehéz. Hogyan lássam a másikat különbnek magamnál, ha

kevésbé művelt, ha kevésbé erkölcsös, ha kibírhatatlan a természete? De ha úgy vesszük, Jézusnak igaza volt, amikor a lábmosás után azt mondta: „*Értitek, hogy mit tettem veletek? Ti így hívtok engem Mester, és Uram, és jól mondjátok, mert az vagyok. Ha tehát megmostam a ti lábatokat, én az Úr és a Mester; nektek is meg kell mosnotok egymás lábát. Mert példát adtam nektek, hogy amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek. Bizony, bizony, mondom néktek, a szolga nem nagyobb az Uránál.*” (Jn 13,12-16) A lábmosást rabszolgák szokták végezni. Jézus nem irtózott sem attól, hogy a lábnak nincs bizony valami jó szaga – márpedig valljuk be őszintén, az emberszag sokszor az, ami miatt nem szívesen közeledünk a másikhöz, – másodsor pedig attól sem, hogy ez a munka megalázó. Jézusnak egy ember sem bűdös, és közülünk egyetlen egy sem jelentéktelen. Még Júdás sem, még az Őt megtagadó Péter sem.

Továbbá Jézus példát adott arra is, hogy a jónak cselekvésében azok legyünk, akik megtesszük az első lépést. Ajjaj. Az első lépés is kemény. Sokszor azt mondjuk: igen nem haragszunk tovább, de először jöjjön a másik bocsánatot kérni. Először a másik bizonyítson. Szóval, várjuk, hogy az első lépést tegye meg a másik, nehogy a büszkeségünk megsérüljön. Csak sajnos, erre a másik oldaláról jövő első lépésre akár évekig is várhatunk.

A következő dolog, ami e törvény betartásához az alázaton és kezdeményezésen kívül szükséges, az EMPÁTIA, a másik személlyel való együttérzés. Nem lehet jót tenni a másikkal, ha nem éljük

bele magunkat a helyzetébe. Az arany-
szabály – mert az alapul vett Igerész fel-
irata úgy szól, hogy arany szabály – tel-
jesítése lehetetlen az együttérés nélkül.
Sokszor a veszekedéseinknek, a szemé-
lyes konfliktusunknak az alapja az,
hogy látjuk a következményt, de nem
látjuk a kiváltó okot, amelynek esetleg
mélyebb gyökere van a másik lelkében,
mint gondolnánk. Könnyen haragra lob-
banunk, ha valaki ingerlékeny, vádol
minket, hazudik, meglop, kipletykál,
de ha tudnánk azt kérdezni, vajon mi-
ért tette, akkor lehet, hogy könnyebben
kezelnénk a konfliktust, megértéssel,
szeretettel. Meg vagyok győződve arról,
hogy a bűn, a gonoszság, minden csele-
kedet, amit elítélünk, valahol a boldog-
talanságban, frusztrációban, komple-
xusban vagy félelemben gyökerezik. Az
abszolút boldog és pozitív ember – ha
van egyáltalán ilyen – nem igen szokta
bántani felebarátját. Ha tehát úgy lát-
juk, nehéz az illetőhöz, aki megbántott
minket, elsőként közeledni a jóságunk
adományával, feltehetjük magunknak a
kérdést: vajon mi az ő igazi gondja, mi
tenne nekem jót az ő helyzetében? Az
együttérés segít nekünk eggyé forrni a
másikkal. Azaz beteljesíteni Jézus óha-
ját az Atyához intézett főpapi imádságá-
ban, amikor ezt mondta: „...*hogy egyek
legyenek, ahogy mi egyek vagyunk: én
őbennük és te énbennem, hogy tökéle-
tesen eggyé legyenek, hogy felismerje a
világ, hogy te küldtél el engem, és úgy
szeretted őket, ahogyan engem szeret-
tél.*” (Jn 17,21-23)

Látjuk, hogy az együttérés, a lelkek
összeforrása összefügg a jézusi prog-

rammal, szeretettel és az Isten igazi pre-
zentálásával a világ előtt.

III. JUTALOM ?

Mindezek után feltehetnénk a kérdést:
mit kapok ezért cserébe? Talán jó meg-
említeni, hogy Jézus, miután megmosta
a tanítványok lábát, nem mondta: Na
most, Péter, te mosd meg az enyémet!
Viszont ráadásul azt mondta: „*Azért te-
hát, ha teljesítettétek mindazt, amit pa-
rancsoltak nektek, mondjátok ezt: Ha-
szontalan szolgák vagyunk, azt tettük,
ami kötelességünk volt.*” (Lk 17:10) Hát,
ez a kilátás nem tűnik valami örvende-
tesnek. Mégis ez az Isten szolgáinak
a munkája. Adni és nem várni semmit
sem vissza. De nagy bölcsesség van eb-
ben és Jézus jól tudja, miért mondja ezt.
Ad 1) Nem csalódunk. Az emberekben
ugyanis könnyű csalódni. Ezzel nem
mondtam semmi újat. Jézus meg akar
ővni attól, hogy emberektől várjunk va-
lamit. Márpedig ha valaki látná, hogy
ez az egyenlet – adok-kapok – nem mű-
ködik, kísértésben lenne szemétkosárba
dobni az egész jézusi küldetést.

Ad 2) Jézus arra akar rámutatni, hogy
az Istennek való szolgálatért kevés len-
ne emberi jutalom. Ugyanakkor biztat:
„*Atyád pedig, aki látja, amit titokban
teszel, megfizet neked.*” (Mt 6,6) Miért
kellene emberektől várni a fizetséget, ha
a jutalom a mennyből jön?

Ad 3) Jézus azért hív ilyen emberi ju-
talommentes szolgálatra, mert abban
rajzolódik ki az Isten titka: hogy a ke-
gyelem is ingyen van. Mert ha megsza-
kadtunk sem tudnánk neki azt a sok jót
viszonozni. Egy biztos földi jutalom

azonban mégis létezik. Aki megtelik jóval, jósággal és önzetlenséggel, az megérzi a hatalmas lelki felüdülést és örömet. A konkrét cselekvésekbe oltott szeretet ugyanis szárnyakat ad. Megtapasztaljuk, hogy egyre jobb a kedvünk, egyre több az erőnk, szinte pozitívan részegítő érzés tudni: Isten kegyelméből és példája által jó ember lehetek...

IV. NEMCSAK HOGY NEM VÁRHATUNK SEMMIT, DE MÉG SZENVEDHETÜNK IS ÉRTE

Szó volt arról, hogy a jóságunkért ne várjunk semmit. Sajnos az a szomorú, hogy nemcsak hogy nem várhatunk semmit, de még ellenünk is fordulhat a jó. Még szenvedhetünk is azért, mert jót cselekszünk. Biztos ti is rengeteg példát tudnátok felhozni az életetekből, Testvéreim. A sok visszaélést, a helyzet ellentek való fordulását, a titeket kihasználni akaró embereket... Csakhogy Jézusnak erre is van válasza: „*Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt, mint titeket. Emlékezzetek arra az Igére, amelyet én mondtam nektek: Nem nagyobb a szolgálta az uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak, ha az én igéimet megtartották, a titeket is meg fogják tartani.*” (Jn 15,18-20). Szeretett testvéreim! Jézus nemes küldetésre hív, a szeretetszolgálatra. De figyelmeztet, hogy sajnos e világban a szeretet együtt jár a fájdalommal. Ezzel felkészít az elutasításra, kinevetésre, meg nem értésre, bizonyos körökből való kizárásra, csalódásra. De jól mondja: az ő élete tele volt szeretettel. Mit kapott vissza? Hová vezette őt a szeretet?

A korbácsoláshoz, a töviskoronához, az ecetes izsóphoz, a lándzsadöféshez, a gúnyolódáshoz, a kereszthez... Miért tette? Mert szeretett minket és túllátott ezen a szenvedésen. Azon a másik oldalon pedig azt látta, hogy a szeretetből való áldozatnak lesz maradandó gyümölcse: a mi megmentésünk. Ha mi, testvéreim, készen állunk szeretetünket ilyen megpróbáltatásokon keresztül kitartóan végigvezetni, akkor mi is képesek leszünk majd túllátni azon, és megérteni, hogy van és lesz annak értelme, amit Jézus nevében teszünk. Mert Jézus nem csak azt mondta, hogy: „*ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak...*”, hanem azt is, hogy „*ha az én igéimet megtartották, a titeket is meg fogják tartani*”. És épp ez az, ami miatt mindezt tesszük: hogy egyszer lesznek olyanok, akik megértik, hogy egyedül a Jézus szerint értelmezett szeretet a megoldás nemcsak karácsonykor, hanem egész évben, az élet minden területén. Valamint pedig az emberek, ha egyelőre képtelenek is lesznek a szeretetszolgálatunkra azonnal reagálni, ha meglátják, hogy létezik olyan szeretet, amely a fájdalmak ellenére sem adja fel a harcot, azt mondják majd magukban, hogy mégiscsak van ezen a világon értelme az életnek. Épp ez az ami miatt Jézus eljött hozzánk karácsonykor: bizonyossá tenni minket afelől, hogy van értelme az életünknek. Mint erről meggyőződött hívők pedig csak azt mondhatjuk: Minden bizonnyal, sikerült Neki.

Ámen

(Elhangzott 2009. december 20-án,
S.A. igehirdetésén)

**„Itt van tehát: megjött az Új év,
Mint biztató előlegem;
Háromszázhatvanöt nap-éjre
Halvány reményszínt hoz nekem....”**

Arany János

Az ÜZENET olvasását nem lehet elég korán kezdeni

**Az ÜZENET
szerkesztősege
minden kedves
olvasójának
áldott,
örömben
és sikerekben
gazdag,
boldog újabb
365 napot
kíván!**

HOGY S MINT?!...

BESZÉLGETÉS BODNÁR NOÉMIVEL,
GYŰLEKEZETÜNK ELŐZŐ LELKÉSZÉVEL

– Nagyjából fél éve nem vagy Prágában – hogy vagy?

– Húha, ennyire hiányzom? Igen, pont fél éve nem vagyok Veletek. Most próbálom pótolni a pótolhatatlant. Tíz éve jöttem el otthonról. Azóta csak ritkán lehettem a családommal. Van, akivel már nem lehetek. Igyekszem a feladatokon kívül anyukámmal, a kassai barátaimmal is a lehető legtöbb időt tölteni.

– Hogy telt el ez az egy év Kassán?

– Próbáltam felvenni a gyülekezet tempóját. Vannak olyan nagyon izgalmas feladatok, amelyekben Prágában még nem próbálhattam ki magam, de most nagyon élvezem. Ilyen például az iskolában a hittantanítás. Nagy kihívás hétről hétre hetedik órában, ebédszünet után lekötni tizenkilenc 11-12 éves kiskamaszt, akik nagyon szeretetre méltók, de nagy csibészek is. Rajtuk kívül a kilencedikesek tanítását is rám bízta az esperes úr. Értük különösen hálás vagyok, mert remek kérdéseik vannak, és mindig nagy élmény hozzájuk menni. Következő nagyon emlékezetes

Szolgálat közben – Kassán

élményem, hogy a nyáron eskettem egy különösen szimpatikus fiatal párt. És nagyon megtisztelő volt számomra az is, hogy Deniék kislányát én keresztelhettem. Julika megmutatta az istentiszteleten a muzikalitását. Amíg beszéltem, végig sírt. Amikor elkezdtük mondani a gyülekezettel az Apostoli hitvallást, ez a ritmikus „mormogás” megnyugtatta.

– ***Milyen abban a gyülekezetben szolgálni, amelyikbe gyerekkorodtól jártál?***

– Ugyan ebbe a gyülekezetbe születtem bele, de amíg nem voltam itthon, a tíz év alatt a gyülekezet egy jelentős része kicserélődött. Most meg kell ismernem újra a gyülekezetemet, most már mint segédlelkész. Noha azt mondják, hogy

saját gyülekezetben szolgálni nem előnyös, de én semmi hátrányát nem érzem.

– ***Milyen egy év távlatából visszanezni Prágára, a prágai szolgálatra?***

– Minden nap gondolok a gyülekezetre. Magánéletem egyik legnehezebb időszakában ott ért engem, a gyülekezet pedig nagy támaszom volt. Nehéz szívvel hagytam ott Prágát, de döntés elé voltam állítva, és nem volt előttem semmilyen más lehetőség. A gyülekezetre nagyon büszke vagyok. Ugyan aránylag rövid ideig dolgozhattunk együtt, de úgy érzem, sok szép dolgot sikerült elérni.

– ***Milyennek látod messziről a gyülekezetet?***

– A prágai gyülekezetnek különleges missziós feladata van, aminek eddig is igyekezett megfelelni. Ott kell őrt állnia, ahol a hit és a nemzettudat találkozik. Aminek nagyon örülök, hogy a gyülekezetnek sikerült magára felhívnia a csehországi magyar szervezetek figyelmét, akik már számolnak a gyülekezettel. Sőt, a gyülekezet létének híre Csehország határain kívülre is eljutott.

– ***Hol jobb szerinted magyarnak lenni? Szlovákiában vagy Csehországban?***

– A kiinduló pozíció teljesen különböző. Csehországban a magyarok vendégek, Szlovákiában őslakosok. Csehországban semmilyen hátrányos megkülönböztetéssel nem találkoztam a nemzetiségem miatt. A napi sajtót olvasva, a médiát hallgatva, itthon viszont van mit féltenuk.

– ***Mi hiányzik Prágából?***

– Az ottani emberek. Egy-egy városhoz én mindig az emberek által kötődöm.

Ha nincsenek ott azok az emberek, akiket szeretek, megszűnik a városhoz való kötődésem is.

– ***Mi nem hiányzik Prágából és mi volt a legkellemetlenebb prágai vonatkozású tapasztalatod??***

– A nagy távolságok egy-egy hely között. Néha egész napos program volt valahova eljutni – ez nem hiányzik. A legkellemetlenebb tapasztalatom maradjon inkább titok.

– ***Milyen tanácsaid lennének a gyülekezet számára?***

– Inkább arra a kérdésre válaszolnék, hogy mit kívánnék a gyülekezetnek. ...azt, hogy merjen nagyot álmodni, akár

egy saját otthont is. Ne kelljen minden alkalomért, minden óráért bérleti díjat fizetni. Ezzel ugyan megnőne a gyülekezet felelőssége, de a szolgáltatás lehetősége is kibővíülhetne.

– ***Mik a terveid?***

– Egyelőre azt keresem, hogy hogyan tudnék a leghasznosabban szolgálni. Már vannak gondolataim, de még nincsenek teljesen letisztulva. Még meg kell harcolnom. Isten majd biztosan vezet.

– ***Köszönjük szépen a riportot és áldásban gazdag új évet kívánunk Neked!***

feldolgozta: -paulus-

GÁNC S ALADÁR:

ÚJÉVI GONDOLATOK

Egy új év kezdődik. És persze elhangzik a jókívánság: „Boldog új évet!” De hogyan lesz „új” ez az év? Egyáltalán hogyan kezdődik valami „új”? A Biblia egyszerűen felel: „***Kezdetben volt az Ige...***” (Jn 1,1) **Ami igazán lényeges és igazán új – az nem az embertől indul ki.** A kezdet titka Isten beszéde, az Ige. Az Ige pedig a karácsonykor testet öltött Ige, vagyis Jézus Krisztus. Vele és csakis vele kezdődhet, ami új, tehát az új év is.

Látszólag tele vagyunk új dolgokkal. A közlekedés, az ipar, a tudomány szintje naponta hoz csodás újdonságokat az életünkbe. De mindattól, ami körülöttünk új – lehet bár lenyűgöző, varázslatos, vonzó, divatos –, az emberek nem lesznek újjá, nem változnak meg. És az a bizonyos új év pontosan azért nem

jön el, mert a boldogsághoz, az újhoz új emberek kellenének. Az ember nem lesz új sem az új ruhától, sem az új lakástól, az új autótól vagy az új munkahelytől. **Valljuk meg, hogy az évben magunkkal visszük a békétlen, nyugtalan szívünket.** Az önző, szeretetlen, magának élő énünket. Ez repeszi szét a családot, a házasságot. Ettől hidegül el egymástól szülő és gyermek, férj és feleség, ettől hülnek ki a baráti kapcsolatok...

Szép szokás, hogy január elsején boldog új évet kívánunk egymásnak. De ettől még nem változik semmi: a boldog új évhez megváltozott, boldog emberek kellenek. Jézus úgy áll előttünk, mint aki nemcsak a vizet tudta borrá változtatni a kánaai menyegzőn, hanem a régi embert is valósággal új emberré tudja formálni. **Az új év elején kapaszkodjunk bele az ige biztatásába: „...ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.”** (2Kor 5,17)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 16.00-tól (a téli időszakban) a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban. Istentisztelet alatti **gyermekmegőrzés/vasárnapi iskola** az 1. emeleti klubhelyiségben. A gyerekeket az istentiszteleti alkalom előtt egy nappal be kell jelenteni a 723/960913-as telefonszámon.

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1) kapujánál. (*korus@refnet.cz*)

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– **Éles György lelkipásztor a mai nappal kezdi meg lelkési szolgálatát gyülekezetünkben.** Reménység szerint György személyében gyülekezetünk hetilapjának szerkesztősege is egy új taggal gazdagodik.

– **A presbitérium január 10-én tartja következő ülését.** A gyülekezet gondnoka ezúton is kér minden presbitert, feltétlenül számoljon a gyűléssel.

– **Reménység szerint sikerült megfelelő lakást találni gyülekezetünk új lelkészének.** A gyülekezet vezetősége ezúton fejezi ki köszönetét a SzRKE és

a koreai gyülekezet anyagi támogatásáért.

– **A 2010-es Szeretnaptárban fényképes beszámoló olvasható gyülekezetünk elmúlt évéről.**

KEDVCSINÁLÓ

– Az ÜZENET következő számában **leközljük a Szeretnaptárban is megjelent gyülekezeti beszámolót.**

– A következő számokban a kedves olvasók **riportot olvashatnak** Tóbiás Attilával, gyülekezetünk első lelkészével, és Éles Györggyel, gyülekezetünk újdonsült lelkészével.

MI A GOBALIZÁCIÓ?

Egy angol hercegnő egyiptomi barátjával karambolozott egy francia alagútban, egy német autóval utazva (melyben holland motor ketyegett), amit belga sofőr vezetett, aki skót whiskyt ivott, és akiket japán motoron egy olasz paparazzi követett, majd amerikai doktor akart megmenteni brazil gyógyszerekkel. És mindezt olvasod Te, egy (prágában élő szlovákiai) magyar, aki kínai ruhákba öltözve, tajvani monitort bámulsz, és azon aggódsz, hogy a német bank által adott svájci frank alapú hiteled mikor bukik be (a kínai hitelekkel élő Amerika által erősen befolyásolt) kormányod miatt. (*forrás: internet*)

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Mađ. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP